

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9412208976
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:9412208976.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava proti odporcovi V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č.XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám.legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník o zaplatenie 3.346,16 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/298/2013-143 zo dňa 20.05.2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/298/2013-154 zo dňa 18.08.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

P o t v r d z u j e uznesenie č.k.2C/298/2013-154 zo dňa 18.08.2014.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č.k. 2C/298/2013-143 zo dňa 20.05.2014 súd prvého stupňa I. návrh zamietol. II. Navrhovateľovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 333,22 Eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Tretím výrokom III. trovy konania účastníkom nepriznal.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa ust. § 52 ods.2, § 53 ods.3 a 5, § 54 ods.1, § 100 ods.1 a § 101 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Súd prvého stupňa konštatoval, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa, teda so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava Zmluvu o splátkovom úvere č. 0493098172. Na základe tejto zmluvy mu bol poskytnutý úver zvaný miniúver do 10 minút vo výške 55.000,- Sk s poplatkom za správu úveru 60,- Sk mesačne, výškou splátky 1.355,- Sk so splatnosťou prvej splátky 20.03.2007 k 20 dňu v kalendárnom mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňom 20.01.2012 s ročnou percentuálnou mierou nákladov 22,98 %. Zmluva bola uzavretá dňa 12.02.2007. Dňa 01.03.2012 bola uzavretá už so súčasným navrhovateľom a odporcom dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/Ce bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a súčasným navrhovateľom ako postupníkom uzatvorená dňa 15.12.2011. Už v tom čase bol odporca v omeškaní 1291 dní. Treba však zdôrazniť, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, súdu nepripojil k návrhu ani platobnú históriu a teda len z ostatných listinných dôkazov najmä prílohy č. 41 k Zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že dátum poslednej úhrady bol vykonaný odporcom dňa 30.04.2008. Žaloba bola súdu doručená dňa 29.10.2012, datovaná dňom 10.10.2012.

Pokiaľ ide o predloženie uznania záväzku zo strany odporcu, ktorú navrhovateľ k žalobe pripojil tak ako je vyššie uvedené je treba uviesť, že už v čase keď odporca Dohodu o uznaní záväzku podpisoval bol tento záväzok premlčaný, čo síce je uvedené aj v článku 3 bod 3.4 tejto dohody, kde sa uvádza medzi iným textom, že dlžník sa zaväzuje k úhrade príslušenstva pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy a príslušných úrokov z omeškania. Dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Táto dohoda je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúci k záväzku a dlžník, teda odporca nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky spočívajúce v tom, že sa tu predlžuje premlčacia lehota formou uznania dlhu a obsahuje rozhodcovskú doložku ako mnohokrát už uvádzali aj vedľajší účastníci ide o pojmy, ktoré sú pre väčšinu spotrebiteľov neznáme kategórie a ak o neprijateľné sú obsiahnuté v tomto formulári, čím sú aj absolútne neplatné.

Čo do trov konania v zmysle zásady úspechu, považoval námietky a dôvody uvedené v písomnom podaní vedľajšieho účastníka za tie dôvody, na ktoré prihladol pri rozhodnutí vo veci samej, a preto mal za to, že tieto trovy boli účelne vynaložené a priznal náhradu za dva úkony po 131,12 Eur, režijný paušál 7,63 Eur a 7,81 Eur a DPH zo sumy 277,68 Eur.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Poukázal na to, že žiadal o prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/135/2013 s tým, že kým odpor proti platobnému rozkazu nepodá odporca, nenastanú ani účinky vzniku vedľajšieho účastníctva. Obdobný právny názor vyslovil Najvyšší súd aj v rozhodnutí sp. zn. 12Cdo/210/2012. Navrhovateľ rovnako nesúhlasil so zamietnutím návrhu z dôvodu premlčania. Poukázal na skutočnosť, že odporca sám požiadal o vystavenie splátkového kalendára, pričom po telefonickej dohode navrhovateľa s odporcom ohľadom splácania dlžnej sumy bola odporcovi poštou zaslaná dohoda podpísaná navrhovateľom v dvoch vyhotoveniach s tým, že v prípade súhlasu odporcu so stanoveným splátkovým kalendárom, obsahom dohody v jednom rovnopise zašle podpísanú dohodu navrhovateľovi. Odporca po dôkladnom zvážení dohodu dňa 01.03.2012 podpísal a v jednom vyhotovení zaslal späť navrhovateľovi. Obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ považoval za potrebné poukázať na rozdielnosť účinkov a rovnako aj rozdielnosť náležitosti potrebných k tomu, aby nastali účinky ust. § 110 ods. 1, druhá veta Občianskeho zákonníka a ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Tým, že odporca podpísal dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo 1201/2009. Navrhovateľ zároveň poukázal na súvislosti s platnosťou dohody a na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.10.2013 sp. zn. 15Co/28/2013. Daným prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov. Konanie odporcu nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, že resp. je absurdné, aby takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co /35/2013 zo dňa 11.03.2014 a stanovisko sudcu L. A..

Krajské sudy sa už vo viacerých rozhodnutiach zaoberali účelnosťou trov vedľajšieho účastníka. Tento sa však rôznymi argumentmi snaží presvedčiť sudy o účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia. Najvyšší súd SR sa s týmito dôvodmi, ako aj argumentmi Generálneho prokurátora SR, ktorý na podnet vedľajšieho účastníka podal mimoriadne dovolanie voči rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nestotožnil a mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora SR zamietol. Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 19.03.2014 sp. zn. 6MCdo 5/2013 vyslovilo právny názor, v zmysle ktorého trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej, ktorej veci a je individualizáciu na súdoch SR nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Preto navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel

alebo rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 167,01 Eur s DPH.

K odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, poukázal na argumentáciu obsiahnutú vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 20.01.2013. Uviedol, že nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods.1 Občianskeho zákonníka). Poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 12Co/105/2013 a 14Co/321/2012. Ak bola zmluvná podmienka právoplatne určená za neprijateľnú, plnenie z nej alebo obdobnej zmluvnej podmienky nie je možné priznať žiadnym súdnym rozhodnutím. Uvedenej problematike z množstva rozhodnutí krajských súdov poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/212/2012 z 23.05.2012. Podstatné v danej veci je, že na správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci nič nezmenila ani skutočnosť, že odporca uznal dlh v čase kedy ešte premlčaný nebol. Je zjavné absurdné, že navrhovateľ ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. V tejto súvislosti vedľajší účastník poukázal na článok 47 ods.2 Ústavy SR a článok 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ale i množstvo rozhodnutí súdov SR. Navrhol rozsudok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 166,99 Eur.

K vyjadreniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Trval na podanom odvolaní a žiadal rozsudok zmeniť.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že sú tu dôvody pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa, ako vyplýva z listín zo spisu, rozhodol o návrhu navrhovateľa v konaní vykazujúcim vady, na ktoré odvolací súd musel prihliadnuť, aj keď v odvolaní namietané neboli. O vadu takejto povahy ide aj vtedy, ak súd skutkové závery, z ktorých vyvodil svoje právne závery, založil na výsledkoch dokazovania, ktoré nebolo vykonané vôbec alebo nebolo vykonané v súlade so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi spôsob vykonania dôkazov konkrétnym dôkazným prostriedkom.

O tom, ako vo veci prebiehalo súdne konanie a pojednávania, je možné usudzovať len z obsahu listín v spise, osobitne zo zápisníc o súdnych pojednávaniach (§ 40 O.s.p.). Len zo zápisníc o pojednávaniach je možné taktiež zistiť, kedy bolo, vzhľadom na procesné dôsledky (§ 118 ods. 1 O.s.p.), začaté pojednávania na prejednanie veci, tiež to, ktoré dôkazy a akým spôsobom súd vykonal (§ 122 O.s.p.).

Z rozsudku súdu prvého stupňa, jeho dôvodov nevyplýva, že by súd prvého stupňa vykonal nejaké dokazovanie. Súd prvého stupňa však konštatuje, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Súdu nepripojil k návrhu ani platobnú históriu, a teda len z ostatných listinných dôkazov, najmä prílohy č.1 k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že dátum poslednej úhrady bol vykonaný odporcom dňa 30.04.2008. Žaloba bola súdu doručená dňa 29.10.2012, datovaná dňom 10.10.2012.

Odvolací súd preskúmal, či dôkazy, z ktorých súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal, vykonal.

Spôsob dokazovania listinami je upravený v ustanovení § 129 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Zo spisu, konkrétne zápisnice o pojednávaní na č.l. 136 spisu vyplýva, že súd prvého stupňa zistil, že sa nedostavil právny zástupca navrhovateľa a právny zástupca vedľajšieho účastníka, ktorí svoju neúčast' neospravedlnili napriek riadne vykázanému dokazovaniu. Na to bolo vyhlásené uznesenie. Súd bude pojednávať v neprítomnosti zástupcov navrhovateľa a vedľajšieho účastníka. Predstúpil odporca V. L., generálie ako na č.l. 1, ktorý po zákonom poučení uviedol. Ja sa pripájam k vznesenej námietke premlčania, ktorú vzniesol vedľajší účastník. Bol som oboznámený s odporom proti platobnému rozkazu a žiadam tiež žalobu zamietnuť.

Po poučení podľa § 120 ods.4 O.s.p. nemám ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Na to bolo vyhlásené uznesenie. Súd vyhlasuje dokazovanie za skončené. Na to bol vyhlásený rozsudok tak ako bol citovaný v úvode uznesenia odvolacieho súdu.

Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa svoje skutkové a právne závery oprel o dôkazy, ktoré vôbec neboli vykonané, pritom z odôvodnenia rozsudku vyplýva opak, súd prvého stupňa totiž skutkové zistenia vo veci založil na dôkazoch, ktoré, aj keď boli v spise, nevykonal a na listinách, ktoré boli v spise, zložil aj právne posúdenie veci. Pokiaľ súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia nemal podložené procesne vykonaným dokazovaním, nemohol mať a teda nemal pre svoje právne závery žiadne podklady.

Odvolací súd je povinný na takúto vadu prihliadať, nakoľko mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil. Účastníkom konania sa odňala možnosť konať pred súdom.

S prihliadnutím na dôvody, ktoré odvolací súd viedli k záveru o potrebe zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa, nezaoberal sa námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom priebehu konania vykonať dokazovanie, z ktorého je možné riadne zistiť skutkový stav, dokazovanie vykonať spôsobom upraveným Občianskym súdnym poriadkom a vo veci rozhodnúť. Bude taktiež na mieste vysporiadať sa aj s námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní a rozsudok náležitým spôsobom a presvedčivo, v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., odôvodniť.

Súd prvého stupňa, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uznesením č.k. 2C/298/213-154 zo dňa 18.08.2014 súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 109 ods.2 písm.c/ O.s.p.

Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3.346,16 Eur s riadnym úrokom 53,01 Eur, úrokom z omeškania vo výške 323,88 Eur a ostatného príslušenstva 5,98 Eur a nahradenie trov konania.

Dňa 21.05.2014 podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na súd návrh na prerušenie konania, v ktorom žiadal konanie prerušiť do rozhodnutia Generálnej prokuratúry SR o podnete navrhovateľa na podanie mimoriadneho dovolania.

Pri postupe podľa citovaného zákonného ustanovenia je súdu daná možnosť, ak neurobí iné vhodné opatrenia prerušiť konania, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci. V prípade podania podnetu navrhovateľa na Generálnu prokuratúru SR na podanie mimoriadneho dovolania však ešte neprebíha žiadne konanie, kde by sa riešila otázka, ktorá môže mať význam pre toto konanie, keďže generálny prokurátor až po preskúmaní podnetu účastníka konania zistí, či je dôvod na podanie mimoriadneho dovolania. Až podaním samotného mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom začne prebiehať konanie, v ktorom sa bude riešiť otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci. Súd preto na základe takto zistených skutočností skonštatoval, že v tomto prípade nie je dôvod na prerušenie konania z dôvodov uvedených navrhovateľom v návrhu na prerušenie konania. Súd nezistil ani iný dôvod, pre ktorý by bolo potrebné prebiehajúce konanie prerušiť, preto návrh navrhovateľa zamietol.

Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie navrhovateľ. Spochybnil procesný postup súdu, keď rozsudkom zo dňa 20.05.2014 najprv návrh zamietol bez toho, aby sa vôbec zaoberal podaním navrhovateľa, ktorým žiadal o prerušenie konania a následne uznesením zo dňa 18./08.2014 zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo /135/2013 a ďalšie. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa na prerušenie konania.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Dotazom na Krajskej prokuratúre v Prešove odvolací súd zistil, že nebolo podané mimoriadne dovolanie na Najvyšší súd SR, vec bola skončená tak, že bola odložená prokurátorom.

Neexistuje teda dôvod uvedený v návrhu navrhovateľa na prerušenie konania.

Súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh na prerušenie konania zamietol. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. Ide o uznesenie č.k. 2C/298/2013-154 zo dňa 18.08.2014.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.